

скажитъ на другаритъ и отъ котленци можахъ да науча слѣдующето :

На 8 Януарий била дошла отъ Сливенъ въ Котелъ една команда отъ 25—30 челоуѣка русска кавалерия. Тая команда била посрѣщната отъ котленци съ голѣма радостъ, толкосъ повече, че тя се явила тамъ на врѣме, понеже въ околнитъ турски села биле се събирали много баши-бозуци за да нападнатъ и разграбятъ Котелъ. Но какъвъ е билъ ужаса на котленци, когато видѣли, че, на другия денъ, кавалерията напуща града имъ и се връща въ Сливенъ ! Котленци не се съмнѣвали сега, че слѣдъ напущанieto града имъ отъ Русситъ, баши-бозуцитъ навѣрно ще ги нападнатъ, и за туй тѣ побързали да испратятъ депутация въ Елена и Търново и да молятъ началството, часъ по скоро, да испрати въ Котелъ войска. По тая причина опълчението се вдигна отъ марянската позиция, а на 15-й дружинитъ, освѣнъ 5-а дружина, на чело съ Генералъ Столѣтова, пристигнали въ Котелъ и се расположили въ града изъ къщата. Въ сѣщата нощъ 3-я и 4-а дружини били вдигнати по тревога и, на чело съ бригадниа командиръ, Князь Вяземски, испратени въ с. Тича, отстояще на около 10 версти отъ Котелъ — по Османъ-Пазарския пѣтъ, на което, спорѣдъ пристигналитъ, избѣгавши отъ тамъ нѣколко жители, били нападнали многочисленни баши-бозуци. За отблъсванието, именно, на тия баши-бозуци сж били испратени двѣтѣ дружини и частъ отъ опълченската кавалерия.

На разсѣмнувание — 16 Януарий, дружинитъ пристигнали въ тѣснината прѣдъ селото. Баши-бозуцитъ били заели командующитъ мѣста, наблизо до рѣката, на дефилето. По голѣмата частъ отъ тѣхъ били расположены на отсрѣщната, отвѣдъ рѣката, срѣщу устието на дефилето, възвишенность. Скрити задъ камънацитъ и гробищата, баши-бозуцитъ срѣщнали дружинитъ съ цѣлъ градъ отъ куршуми. За да прѣминатъ най опасното мѣсто, което силно се обстрѣлвало отъ противника, опълченцитъ се пустнали, въ разсипанъ строй, бѣгомъ. На това, именно, мѣсто е билъ